

ИЗВОРЧЕ

списание

за

деца

ЛЯТНО 2008

Здравейте, деца!

Списание „Изворче“ ще ви запознава с чудния свят около вас. Ще ви изпрати малката росна Капчица да ви води по пътя.

Пишете на Капчица за всичко, което искате да ѝ кажете, изпращайте вашите приказки, стихове, снимки и рисунки на адрес:

гр. Пловдив ул. „Белград“ № 8 ап.5
Мария Атанасова, за “Изворче”
E-mail izvorce@abv.bg

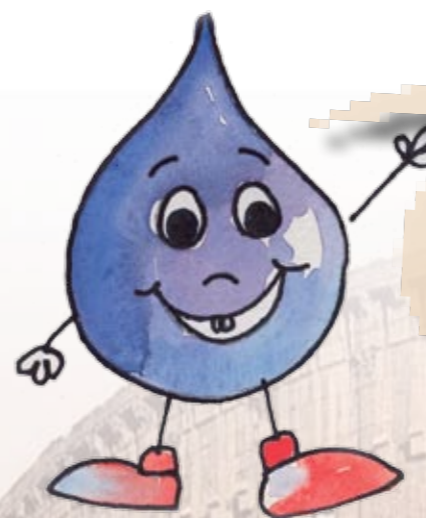
Съдържание

Приказка за теб	стр. 3
Приказка без начало или край	стр. 4
Познай откъде	стр. 5
За природата	стр. 6-7
За билките	стр. 8-9
Таблица на билките	стр. 10-11
Моята България	стр. 12
Искам да ти разкажа	стр. 13
Оцвети и разкажи	стр. 14
Напитка на здравето	стр. 15

© Издателство „Бяло Братство“
© Списание „Житно зърно“
ISSN 0861-427X

Редакционна колегия:
Мария Атанасова, Светла Балтова, Живко Стоилов, Мария Ангелова, Милена Бочукова, Татяна Йорданова, Севлия Тодорова, Мария Видева, Мария Кисова
В броя са използвани материали на Люба Маркова

Приказка с поука

Мили ми дечица, аз съм капчица роса.
След мен вие вървете и се веселете!
В царство на игри, приказни дори,
ще преминем с вас още в този час!

Признателността на животните

По времето на Римската империя един християнин бил преследван заради вярата си, вследствие на което избягал в Африка, където се скрил в една пещера. Един ден чул наблизко до пещарата някакъв рев. Подал главата си навън и видял един лъв да реве с вдигната нагоре лапа. Християнинът погледнал към лапата и видял в нея забоден един голям трън. Той се приближил до лъва и внимателно извадил тръна от лапата му, която след това намазал с някакво масло. Като се свършила тази малка операция, лъвът погледнал християнина и си заминал. След време

християнинът се върнал в Рим, където отново бил хванат и осъден на разкъсване от най-свирепите лъвове. Случило се, че в същото време бил хванат и занесен в Рим същият лъв, на който християнинът извадил тръна. Същия ден, в който християнинът трябвало да бъде разкъсан от лъвовете, на арената бил изваден и този лъв. Като видял своя спасител, лъвът седнал пред краката му и започнал да го лиже по ръцете. С това той искал да изрази своята признателност към християнина.

Всички присъстващи останали зачудени от това, което видяли на арената. Ако у един лъв има толкова признателност, колко повече човек трябва да бъде признателен!

Приказка без начало или край!

Приказка за ИЗВОРЧЕТО

Високо горе в планината
от дълбините на земята
извира там вода планинска-
бистра, чиста.

Сред камъчета бели
от слънцето огрени

изворче игриво
ромоли си бърливо:

„Къде ли съм сега?

Май на висока планина.

Ех, как ми се иска
като вълна да плисна

в голямото море,
под синьото небе.

Деца да закачам,
с игри да ме прескачат.

Но пътя е далече,
май време е да тръгвам вече!”

Реши се малкият герой
да тръгне той по пътя свой.

Събра във водното си сърчице
смелост, вяра и още

призова духът на Майката Земя
да го пази от беда.

Скок – подскок, по камъчета и треви
провира се зад цветенца и скали,
подскача изворче игриво
и песен пее закачлива:

„Обичам слънцето, небето!
Обичам пясъка, морето!

Обичам Майката Земя,
Обичам малките деца!

Планински вятър с мене пее,
и слънце в люлка ме люлее,
планинските цветя с аромат чудесен
животът ми превръщат в песен!”

Тичало си бързо
изворче чевръсто,

стигнало сега

буйната река.

Тя кат майка мила

в скута си го приютила.

Изворчето вляло

силата си цяла

в общата вода

на майката – река.

Изворчета всички

братя и сестрички

заедно запели

радостни и смели:

„Обичаме слънцето, небето!

Обичаме пясъка, морето!

Обичаме Майката Земя!

Обичаме малките деца!

Планински вятър с нас си пее,

и слънце в люлка ни люлее.

Планинските цветя с аромат чудесен

животът ни превръщат в песен!”

*Дали в проза или стих, край
на приказката дай!*

*И пиши ми на адрес:
e-mail izvorce@abv.bg
или*

*гр. Пловдив,
ул. Белград № 8 ап.5
Мария Атанасова*

Познай откъде

*Мило дете, познай
от кой и от къде
е откъса в този брой, пиши ми
на адреса мой!*

„Съседката Станка е
вегетарианка. Месо не опитва. Яде
зеленчуци като Дългобрадка. (Така
се нарича бабиният козльо. Ти нали
го знаеш?) Затуй аз ѝ викам стрина
Постноядка. Тя на мойта баба
по цял ден говори! Искане тя и нея
постница да стори!

- Какво още чакаш, мари
Цоцолано? Изхвърли месото и от
твоята къща! Постното започвай,
докато е рано! После ще се каеш,
ала не се връща. Ако не престанеш
с месо да се храниш, тройно по-
дебела от сега ще станеш! Но
ако захванеш да ядеш коприва и
да сърбаш често спаначна
чорбица, вярвай ми, ще бъдеш
пъргава и стройна като млада
козица!

Много се не чуди баба
Цоцолана. Постноядка
стана. За наш Дебеланка и
за Котаранча тежка скръб
настана. Ала козльо бабин
навири рогата и още по-гордо
заклати брадата. Радост залюле
го, че баба ще дъвче трева като
него.

Еднаж рано стана баба
Цоцолана. Събуди и мене:

- Ставай, Патилане! Стига

ти лежане! Днес никой в къщи
няма да остане. Събуди децата! Ще
отидем всички оттатък реката. Там
покрай гората ще берем коприва.

- Бива, бабо, бива! – рекох аз и
скочих. Мойте патиланци веднага
събудих. И те долетяха. Кошниците
взеха, лудо закрепяха:

- Бабо, да си жива! Ще играем
славно! И ще ти наскубем три коша
коприва!

И тръгнахме всички весели,
честити. Тичахме, крещяхме.
Гонихме врабците. Минахме
реката. Стигнахме гората. И взехме
да скубем в кошници коприва...

Природата обичай,
от нея се учи!
На нея ти разчитай,
от книгата ѝ ти чети!

ПТИЦИТЕ

Птиците са навсякъде около нас, те летят красиво във въздуха, пеят сладкогласно от дърветата, помагат на природата и човека като балансират равновесието в природата. Има птици, които живеят в гората, други които живеят в градовете, дворовете, във водата, по високите скалисти места.

Огледайте се около вас и вижте какви птици летят във въздуха, подскочат по улицата или пеят по дърветата..

И пойните птички обичат да се къпят. А някои птици като врабчетата обичат да се къпят в праха. Някои птици се хранят със зрънца, други насекоми, трети плодове. Пеят предимно мъжките птици, обикновено през пролетта и лятото. Песента на птиците е най-силна сутрин по изгрев слънце, престава по обяд и привечер отново се чува. След залез слънце освен славеят пеят дроздът, косът и червеношийката. Повечето птици живеят в гнезда. Някои птици правят гнездата си на земята, други под покривите, като лястовиците, други по клоните като врабчетата. Майката и таткото се грижат за малките, учат ги да летят, веят им с криле като ветрило, ако е топло, покриват ги с криле, ако е студено. Някои от по-често срещаните птици у нас, ще видите на картинките. През зимата някои птици като щъркела отлитат на юг в топлите страни, а други остават да зимуват тук.

Кълвач

Синигер

Щъркел

Знаете ли, че:

- мъжките птици имат по-ярка и красива окраска на перата от женските.
- плаващите птици много силно омазняват перушината си, така че водата не може да проникне през нея.
- и птиците имат уши, но те не се виждат, защото им липсва външна част и са покрити с перца.

Кос

Лястовица

Славей

Кукувица

Врабче

За билките

Преди много, много години хората по българските земи познавали вълшебните сили на някои растения да даряват здраве. Тези лековити растения народът с обич назовал с хубавата старобългарска дума БИЛЕ или БИЛКА, а хората, които лекували с билки - знахар-билкар.

Малко знахарче-билкарче, чуй как звънко пеят имената на билките: Бабина душица, върбинка, седефче, лудо биле, водно пипериче, глухарче, здравец, овчарска торбичка, момина сълза, подрумче...

Билките са като една голяма недописана тайнствена приказка. За да дарят здраве на теб и твоите близки, трябва добре да изучиш техните тайни - коя билка се бере през месец май - на Гергьовден, коя през месец юни - на Еньовден или през месец август на празника на Св. Богородица.

П р и к а з к а за Еньовден

Л. Сребрева

Старите хора разказват, че на 23 юни вечерта срещу Еньовден всички звезди се превръщат в кандила и слизат на земята, за да светят на билките - на всяка билка по една звездичка, като светещо кандилце.... Така се появяват лечебните билки - на всяка болка и билка.

Запомни няколко важни съвета:

- Билки се събират в сухо и слънчево време след вдигане на утринната роса.
- Режи стръковете и цветовете с ножичка, за да запазиш коренчето.
- Набраните билки сложи в кошничка без да ги мачкаш.
- Суши ги най-малко 5-6 часа след брането.

Как да познаеш билките, кога и как да ги береш, как да ги сушиш, ще научиш от КАЛЕНДАРЧЕ НА ЗНАХАРЧЕ БИЛКАРЧЕ

		Сушене	февруари	март	април	май	юни	юли	август	септември	октомври	ноември
БЯЛ РАВНЕЦ		 40°					 	 				
ЖЪЛТ КАНТАРИОН		 40°										
ИГЛИКА		 40°										
ЛАЙКА		 40°										
ЛИПА		 45°										
МАЩЕРКА		 35°										
НЕВЕН		 40°										
РИГАН		 35°										
ЧЕРЕН БЪЗ		 40°										
ШИПКА		 70°										

Слънце

Сянка

Цвят

Стрък

Корен

Плод

За твой роден край в любов ни разкажи и българска искра в сърцето си носи!

На мястото, където живеем сега, преди много години са живели други хора. Те са имали своите градове, къщи, предмети, които са използвали и обичали. Времето променя нещата и ни оставя като спомен от тях различни намерени сега находки. По тях ние правим догадки за начина на живот на хората от миналото, това какво да обичали, какви игри са играли децата.

Ще ви запознаем с различни находки, които говорят за миналото време на нашия роден край.

Ще се радваме, ако ни пишете за това, което вие знаете за мястото, където живеете или познавате. Може да ни изпращате и ваши снимки или рисунки.

Пловдив

Днешният град Пловдив се издига на място, заселено още през VI хил. пр.Хр. Едно от ранните имена на града Евмолпия е свързано с митичния тракийски герой и певец Евмолп. Друго ранно име е Кендрисия по името на племето кендриси. През 342 г. пр.Хр. Филип II Македонски превзема града и го нарича на свое име – Фипилополис. Може да видите статуята на Филип Македонски в центъра на града. През 46 г. градът на Филип бил завладян от римляните, които го нарекли Тримонциум (Трихълмие), заради разположението му върху трите хълма. Римляните укрепчили и благоустроили Тримонциум, превърнали го в един от икономическите и културни средища на Тракия. В средата на III в. готите превземат града и го изпепеляват до основи, но през IV век той е изцяло възстановен от траките и наречен Пулпудева. В края на VI век славяните се заселват на Балканите и променят тракийското име на града в Пълдин. Днешното име на Пловдив идва от славянското Пълдин, или Плъвдин,

което се среща през средновековието и Възраждането. Турците го наричат Филибе, по името на Филип и това име се употребява от XV до XIX в. Археологическите находки в Пловдив показват, че древният град, намиращ се на това място е бил един от най-големите и красиви градове в различните епохи. Разкрити са части от стадиона, театъра, два акведукта, които доставяли вода от Родопите, части от улици и сгради, мозайки, базилики, светилища. Град Пловдив е разположен върху седем хълма: трите са в Стария град – Небет тепе, Джамбаз тепе, Тексим тепе. Другите са Сахат тепе, Джандем тепе (Младежки хълм), Бунарджик (Альоша), Марково тепе (на бул. Руски до хотел „Лайпциг“, сега разрушено). Смята се, че градовете, разположени на седем хълма са свещени. Такива са били Рим и Йерусалим.

...за Орфей

Орфей е най-великият тракиец за всички времена. Когато засвирел на своята седемструнна лира, цялата природа притихвала да го слуша: скалите се доближавали до него за да го чуят по-добре, дърветата скланяли клоните си, ветровете стихвали, дори най-свирепите животни се укротявали. Когато Орфей свирел около него можело да се видят вълкът, седящ кротко до агнето, змията, тихо свита на кълбо до заека. Хората го слушали в захлас и музиката внасяла мир и радост в душите им. Легендата разказва, че се родил в земите на траките, северно от Олимп. Майка му била една от деветте музи*, а баща му – тракийски цар. Всяка сутрин преди изгрев слънце той се изкачвал нависоко за да поздрави с песента си изгряващото слънце. Орфей бил жрец. Той лекувал, гадаел, предсказвал бъдещето. Неговата любима била красивата Евридика. Двамата се разхождали често из горите. Бил назначен деня на тяхната сватба и цялата природа се радвала на щастието на влюбените. Но – в легендите винаги има – но, мое дете. Злите богове завидяли на Орфей и Евридика и сутринта, в деня на сватбата им, тичайки боса по росата към утрин-

ното слънце Евридика настъпила змия. Била ухапана смъртоносно. Дори Орфей, който бил лечител не могъл да я върне към живот. Евридика трябвало да слезе в страната на мъртвите. Легендата разказва, че Орфей слязъл заедно с нея, за да измоли живота ѝ и свирел толкова прекрасна и тъжна музика, че дори Хадес – царят на царството на мъртвите се разчувствал. Той позволил на Евридика да се върне заедно с Орфей в царството на живите. Но при едно условие: през целия път към земята на живите Орфей трябвало да върви напред и да не се обръща назад към Евридика. Ако се обърнел щял да я загуби завинаги. Били почти на изхода, но Орфей не чувал стъпките на Евридика и се уплашил, че тя не го следва вече. Обърнал се да я види... и я видял за последен път. Евридика била зад него, но когато се обърнал, тя трябвало да се върне в царството на сенките. Орфей бил неутешим. Той напуснал земите, където бил щастлив с Евридика и пътешествал много години, за да се върне един ден отново по тези земи.

* музите са богини на изкуствата. Те придружавали слънчевия бог Аполон, покровител на изкуствата.

Знаеш ли на какво е символ пеперудата?
 Знаеш ли през какви промени минава докато стане пеперуда?
 Знаеш ли, че в света няма две еднакви пеперуди – със съвсем еднакви шарки на крилата?
 А сега – какви цветове ще избереш за своята пеперуда?

Оцвети и разкажи

Как да си приготвим вълшебен еликсир

Знаеш ли, че моите сестри, росните капчици носят живот, енергия, здраве?

Някога на зазоряване в утрото на Еньовден са карали болните хора да се отърколят в сутрешната роса. Тези, които не могли да станат от леглото били изнасяни с цялата постеля и отъркавани в росата. Сега учените хора намерили, че енергията на една капчица роса е четири хиляди пъти по-голяма от тази на здравия човек. Хайде да си направим напитка на Здравето!

1. Вземи една стъклена чашка за вода и една малка стъклена чинийка.
2. Излез сутрин рано и намери роса по тревата. Росните капчици са малки и кръгли за разлика от дъждовните и водни капки, които са по-големи и малко сплескани). Росни капчици ще видиш и по ръбовете и дори по връхчетата на листата и тревичките.
3. Леко прокарай чинийката с дъното върху тревата. Върху него ще се полепи роса. Наведи чинийката над чашката и остави росата да се оттече в нея.
4. Като направиш това няколко пъти ще получиш на дъното на чашката около един см. (един пръст) роса. Тя е достатъчна.
5. Вземи чист стъклен капкомер, който сте купили предварително от аптеката, и с него вземи от събраната роса.
6. Капни десет капки от събраната роса в един литър вода и те ще превърнат цялата вода в роса. Така ще си имаш за целия ден енергийна напитка. Тази вода може да се ползва за всичко: за пиене, за миене, за готвене.
7. Наздраве!

Анна Чилова – 12 г.

Лиля Бакалова – 12 г.